

famia iuris, si suam vel suorum prosequat iniuriam: vt. j. ista. l. l. hi tamen. & l. qui iudicio. ff. eod. & in casibus exceptuatis, vt in l. famosi. ff. ad l. iul. maie. & in l. mulier. ff. de accusa. & nisi contra suum accusatorem secundum Bart. in d. l. qui accusare. probatur. in l. is qui reus. ff. de publi. iudic. habes etiam ex ista. l. cum dicit (dado) quod criminofus etiam conuictus de crimine, si non sit condemnatus non repellitur ab accusando non enim sola probatio criminis facit quæ infamem infamia iuris. l. athletas. §. ca. lumnator. ff. de his qui nota. infam. glo. & docto. in c. super eo. el. i. de testibus. & in c. i. de exceptio. & hoc de iure civili, secus de iure canonico, ex quo

sufficit quod sit conuictus. vt tradunt Ioannes de Anani. & dd. in d. c. i. Aduerte etiam quod cum ista lex generaliter loquatur videtur dicendum quod damnatus ex contractu, ex quo sit infamis infamia iuris, repellatur ab accusando: licet Bal. in l. in re mandata. C. mand. allegas Inno. dicit quod minor est illa infamia, quæ descendit ex contractu, quæ ex delicto. & nota quod si tractaretur de obuiando delicto committendo infamis admitteretur ad denuntiandum, vel accusandum Abb. post Gofre. in c. cum in tua. de sponfa. similiter & repellitur infamis a denuntiatione canonica: Specu. tit. de denuntia. §. 2. vers. sed nunquid infamis Ioan. de Ana. in d. c. i.

a ¶ *Falso testimonio.* Concor. c. d. l. qui accusare. & l. alij. ff. eo. & c. confanguineorum. §. q. 5. & limita nisi suam vel suorum prosequat iniuriā vi. j. ea. l. & l. hi tamen. ff. eo. & in criminib. exceptis, vt dictum est. §. & nota cum dicit (prouado) quia non exigitur, quod sit de hoc cōdēat.

b ¶ *Dineros.* Concor. c. l. qui iudicio, in fine, & l. qui accusare. ff. eo. & l. eadē. §. 1. & 2. ff. ad l. iul. repe. l. generaliter. & l. veluti. ff. de verb. oblig. c. concussionis. i. q. 1. & hoc est ratione præsumptæ calumniæ: ex quo sic per pecuniam acquisiuit. secundū Gandi. in d. suo tract. sub rub. qui accusare non possit. leu. ratione solitæ turpis negotiationis: secundū Ang. Areti. in d. suo tracta. in parte. nec non ad querelam. col. 8.

c ¶ *Acusasse a otro.* Dynus quem refert Alber. in d. l. qui accusare, cum ibi dicitur, ob accusandum, vel non accusandum: exponit accusandum innocentem ob non accusandum nocentem. Ego verò simpliciter intelligerem, siue detur ob accusandum innocentem, vel nocentem: siue ob non accusandum nocentē, vel innocentem: cū ista. l. nec aliæ non distinguant, & militent rationes. §. proxima gl. dicte.

d ¶ *La tercera.* Concor. cum. d. l. qui accusare. ff. eo. & l. cum rationibus C. qui accusare non possit. & tradit Specu. tit. de accusatore. co. 2. vers. item quod non potest. Ang. Are. in d. suo tractatu. & parte. nec non ad querelā. col. 6. & vi. per Bar. in l. hos accusare. §. lege Iulia. ff. eo. vbi distinguit, an accusentur plures de vno, & eodem delicto, seu diuersis eodem tamen tempore: & facto cōmissis: & tūc etiā mille poterit accusare in vno libello: vi. ibi notabilia exēpla per eū, & per Ang. qui dicit quod possunt eodem libello accusari productores testium, & testes qui falsum dixerunt: licet non præcesserit consiliū cōmunicatū de dicēdo falsum: licet Marti. Sila. relatus à Ioā. Andre. in additio. ad Specula. vbi. §. in ad ditione incipienti ad intellectum aliter dixerit: si tamē vult accusare diuersos, & de diuersis criminibus, diuersis temporibus cōmissis: tunc duos potest vt hic, & in d. l. cū rationibus: & l. qui accusare. non tamē vno libello: vt in d. §. lege Iulia. & in c. prohibetur. 2. q. 1. per. gl. plures vero non posset accusare: nisi suā vel suorū prosequeret iniuriā: vt. j. ea. l. & d. l. cum rationibus: & vi. etiam ibi per Bar. quid si de hoc non opponatur. Iudici vero inquirenti, an obest exceptio pluralitatis: Bald. in d. l. cū rationibus. in fine, quod non: quia in iudice cessat suspicio turpis quæstus. l. iubemus. C. ad l. iul. repet.

e ¶ *Muy pobre.* Concordat cum. l. nonnulli. ff. eo. & c. prohibentur. & c. in primis. 2. q. 1. præsumit enim contra tales, quod possunt de facili corrumpi: secundum Spec. tit. de accusatore. §. 1. co. 8. vers. item excipitur vbi Io. And. in additio. referens Rosedū dicit, quod admitteretur vbi ista ratio cessaret, & idem voluit glo. in d. l. nonnulli.

f ¶ *Cinquenta maravedis.* Taxatur hic quis dicat pauper, imo & nimis pauper, & cum lex taxat, standū est taxationi legis: vt hic, & in l. de successio liber. §. sed nostra. quando vero lex non exprimit cōmittit arbitrio iudicis, vt in aut. præterea. C. unde vir. & vxor. qui habet arbitrii secundum qualitatem personarū, & facti: aliter cū dicit pauper miles, & nobilis, quā rusticus, & vilis: & aliter qui fideiubere debet in magna causa, quā in modica secundum Alberi. & Ange. in d. l. non nulli.

¶ *Sal otro, sobre aquel mal que fizieron de consuno, nin el que fuere fieruo^h al Señor que lo aforro: nin el fijo, nin el nieto^k al padre nin al auuelo: nin el hermano^l a su hermano, nin el criado, m o el seruiiente e familiarⁿ a aquel que lo crio, o en cuya compañía biuio faziendo seruiicio, o guardandolo. Pero si alguno destos sobredichos quisiere fazer acusacion contra otros, en pleyto de traycion^o que pertenesciesse al Rey, o al reyno, o por tuerto, o mal que ellos mesmos^p ouiesse rescebido, o sus parien-*

¶ *Compañeros en algun yerro.* Concor. c. l. si filium. C. de lib. causa. vbi vi. per gloss. & Bald. qualiter debeat formari ista exceptio, ne excipiens videat, crimēfateri ac

cusat tamen particeps participem in crimine læsæ maiestatis, falsæ monetæ, sacrilegij, hæresis, fraudatæ annone, dilapidationis sui prelati, simoniæ, & cū latronem accusat, secundum Spec. tit. de accusatore. §. 1. col. 6. vers. item repellitur. qui fuit socius coniuncto. vers. si. & quod ipse notat in ti. de teste. §. 1. vers. item quod socius Ang. in d. l. qui accusare. in fin. vi. quæ dixi in l. 21. tit. 16. par. 3.

h ¶ *Sieruo.* Dum est in seruitute clarum est: vt in l. sequenti: quia pro nihilo reputatur. l. quod attinet & l. seruitutem. ff. de regul. iur.

i ¶ *Al señor que lo aforro.* Concor. cum. d. l. qui accusare. in fine. ff. eod. & puniuntur, si accusent. l. si. C. qui accu. non possit. vi. in l. 3. tit. 2. 3. par. & vide in glo. sequenti.

k ¶ *Niel fijo ni el nieto.* Concord. cum. l. hitamen. §. primo. ff. eodem. in grauib. tamen delictis permittitur istis accusare: secundum Iacob. de Aren. Bartol. & Alberic. & Ange. ibi & intellige graue crimen: secundum Angel. cum pater vel patronus in filium, vel in libertum insequit, & dicitur patronus insequere, si cucurbitauit vxorem liberti. l. si adulterium. §. liberto. ff. de adulter. vide per Angel. Areti. in d. tracta. in parte. nec non ad querelam. columna nona. vers. sic. 21. repellitur filius etiam emancipatus: vbi intelligit, & limitat, quod tunc isti pro graui accusant, quando ciuilitate cōmodè agere non possent. l. quinta. C. ad l. Corne. de falsis. tenet etiam Salycet. in l. iniquum. C. qui accu. non possit. Quid autem econtra si pater, vel auus accuset filium, vel nepotem: vel patronus libertum? Specula. dicit forte esse idem in titu. de accusatore. §. 1. col. 10. vers. item quod est libertus, nisi quando accusaret de crimine in se commissio. l. inauditum. ff. ad l. Corne. de Sicca. l. propter insidias. C. qui accu. non possit. vide Specu. vbi. §. vers. item quod est frater.

l ¶ *Niel hermano.* De magno, & capitali crimine intellige: & si faciat poena exilij plectendus est. l. si magnum, & l. si sororem. C. qui accusare non possunt. & intellige etiam de fratre naturali: secundum Salycet. in d. l. si magnum. vbi Alberic. & Angel. extendunt ad socios honestæ societatis, quæ vicem fraternitatis obtinet. l. verum. ff. pro socio.

m ¶ *Criado.* Concord. cum. l. iniquum. C. qui accusare non possunt. vbi gloss. intelligit de nutritis, qui erant expositi: vbi Ange. istos vocat homines maledictos, qui (vt coluber contra rusticum) erigunt ceruicem contra educatores.

n ¶ *Seruiiente e familiar.* Concord. cum. l. pen. C. qui accu. non possit. vide tex. & quæ ibi dixi in l. 6. tit. 2. 3. parti.

o ¶ *Traycion.* Concordat cum. l. famosi. ff. ad legem Iuliam maiestatis. & l. in quæstionibus, & habes hic decisum: quod etiam infamis damnatus de publico iudicio potest accusare de crimine læsæ maiestatis: vt & voluit Bartol. in d. l. qui accusare. licet gloss. voluit contrarium, in l. qui iudicio. ff. eo. contra quam tenet Angel. Areti. in d. suo tractatu. in parte. che ay tradito la patria. colum. 2. vers. quæro. quis possit: & adde ad istam. l. Specu. tit. de accusatore. circa finem. ver. in summa.

p ¶ *Ellos mismos.* Concord. cum. l. hitamen omnes. ff. eo. & c. omnibus. 4. q. 3. & 2. q. 1. c. prohibentur.

Partida setena.

A 3